

Veera Virta

UUSIEN OPISKELIJOIDEN KOKEMUKSIA OPINTOIHIN KIINNITTYMISESTÄ ETÄOPISKELUN AIKANA

Kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunta
Kandidaatintutkielma
Helmikuu 2023

TIIVISTELMÄ

Veera Virta: Uusien opiskelijoiden kokemuksia opintoihin kiinnittymisestä etäopiskelun aikana
Kandidaatintutkielma
Tampereen yliopisto
Elinikäinen oppiminen ja kasvatus
Helmikuu 2023

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää uusien opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Kiinnittyminen on dynaaminen prosessi, jolla kuvataan esimerkiksi sitä, millä tavoin ja kuinka aktiivisesti opiskelija on tekemisissä opiskelu- ja yliopistoyhteisön kanssa. Korkeakoulun ensimmäisen vuoden nähdään olevan erityisen tärkeä opintojen aloituksen ja opintoihin kiinnittymisen kannalta. Ensimmäisen vuoden opiskelijat tarvitsevat enemmän tukea ja ohjausta opinnoissaan. Koska koronapandemia on rajoituksillaan vaikuttanut korkeakoulujen opetuksen toteuttamiseen ja opiskelijayhteisöjen toimintaan, on ajankohtaista tarkastella etäopiskelun aikana aloittaneiden uusien opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä. Tutkimuksen teoreettisena viitekehyksenä käytettiin opintoihin kiinnittymisen eri näkökulmia.

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, minkälaisia kokemuksia uusilla opiskelijoilla on opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Lisäksi tarkoituksena oli selvittää, millaiseksi opiskelijat kokevat oman kiinnittymisensä ja mitkä tekijät ovat mahdollisesti vaikuttaneet kiinnittymiseen. Tutkimuksella haluttiin saada selville, miten opiskelijoiden opintoihin kiinnittyminen on onnistunut koronapandemian aiheuttaman etäopiskelun aikana.

Tutkimus toteutettiin laadullisilla menetelmillä. Tutkimusaineisto koostuu 12 Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnan opiskelijan kirjoitelmista, jotka kerättiin kirjoituskutsulla Microsoft Forms -lomakkeella loka-marraskuussa 2022. Aineisto analysoitiin aineistolähtöisen sisällönanalyysin keinoilla käyttäen teoriaohjaavaa sisällönanalyysia analyysin tukena. Aineiston analyysissa käytettiin teemoittelua.

Tutkimuksen mukaan opiskelijoilla oli enemmän pääosin positiivisia kokemuksia kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Positiivisten kiinnittymisen kokemusten nähtiin olevan lähitapaamisten, ainejärjestön toiminnan ja orientaatioviikon ansiota. Erityisesti ainejärjestöjen toiminnalla ja tuutoroinnilla oli suuri merkitys positiivisten kiinnittymisen kokemusten syntymisessä. Opiskelijoilla oli myös negatiivisia kokemuksia kiinnittymisestä, joiden nähtiin johtuvan etäopiskelusta, kavereiden puutteesta tai heikosta tuesta ja ohjauksesta yliopiston palveluiden puolesta. Lisäksi opiskelijan henkilökohtaisten syiden nähtiin vaikuttavan niin negatiivisesti kuin positiivisesti kiinnittymisen onnistumiseen. Esimerkiksi opiskelijan elämäntilanteella, aiemmillä opinnoilla ja omalla toiminnalla nähtiin olevan vaikutusta kiinnittymisen kokemuksiin.

Avainsanat: uusi opiskelija, opintoihin kiinnittyminen, opiskelijayhteisö, ensimmäisen vuoden korkeakouluopiskelija

Tämän julkaisun alkuperäisyys on tarkastettu Turnitin OriginalityCheck -ohjelmalla.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	4
2	TEOREETTINEN VIIITEKEHYS	6
2.1	Opintoihin kiinnittyminen.....	6
2.2	Elämäntilanteen merkitys kiinnittymiseen.....	7
2.3	Oppimiskokemusten ja opiskelijayhteisöjen merkitys kiinnittymiseen.....	8
2.4	Korkeakoulun ensimmäisen vuoden kiinnittyminen	10
3	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	11
3.1	Tutkimustehtävä.....	11
3.2	Laadullinen tutkimus.....	11
3.3	Aineiston hankinta	12
3.4	Aineiston kuvailu	14
3.5	Analyysimenetelmä	15
4	TULOKSET	16
4.1	Kokemukset opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä	16
4.1.1	<i>Positiiviset kokemukset kiinnittymisestä</i>	16
4.1.2	<i>Negatiiviset kokemukset kiinnittymisestä</i>	20
4.2	Kokemukset henkilökohtaisten syiden vaikutuksista kiinnittymiseen.....	22
4.2.1	<i>Elämäntilanne</i>	22
4.2.2	<i>Aiemmat opinnot</i>	23
4.2.3	<i>Oma toiminta</i>	24
5	POHDINTA	26
5.1	Johtopäätökset.....	26
5.2	Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys.....	29
	LÄHTEET	33
	LIITTEET	37
	Liite 1: Microsoft Forms -kyselylomake.....	37
	Liite 2: Microsoft Forms -kyselylomake muokkausten jälkeen	40

1 JOHDANTO

Yliopisto-opiskelijoiden hyvinvointi on todettu olevan laskussa koronapandemian alusta alkaen (Salmela-Aro & Peltonen, 2020). Esimerkiksi Korkeakouluopiskelijoiden terveys- ja hyvinvointitutkimuksen (KOTT) vuoden 2021 tuloksien mukaan 25,3 % yliopisto-opiskelijoista koki, ettei kuulu mihinkään opiskeluun liittyvään ryhmään, kuten vuosikurssiin, ainejärjestöön tai laitokseen (Parikka ym., 2021). Verrattuna vielä aiempaan korkeakouluopiskelijoiden terveys- ja hyvinvointitutkimukseen (KOTT) vuodelta 2016, 22 % yliopisto-opiskelijoista koki, ettei kuulu mihinkään opiskeluun liittyvään ryhmään (Kunttu ym., 2017, s. 80). Etäopetuksen on tutkittu johtavan muun muassa yliopisto-opiskelijoiden psykologisten perustarpeiden, kompetenssin, autonomian, yhteenkuuluvuuden ja merkityksellisyyden, täyttymisen epäonnistumiseen. Koska psykologiset perustarpeet eivät täyty, uupumus lisääntyy. Lisäksi voimavarojen ja vaatimusten epätasapaino aiheuttaa uupumusta. (Salmela-Aro & Peltonen, 2020.)

Koronapandemia on vaatinut toimenpiteitä koulutuksen ja opetuksen toteuttamisen saralla. Valtaosa instituutioista siirtyivät etäopetukseen nopeasti, jotta opetus jatkuisi ja opiskelijat olisivat motivoituneita sekä sitoutuneita opetukseen sosiaalisesta etäisyydestä huolimatta (Marinoni ym. 2020, s. 24). Koulujen sulkemiset, häiriöt rutiineissa, fyysinen etäisyys muihin, sosiaalisten vuorovaikutustilanteiden rajoittaminen ja perinteisten oppimismenetelmien puuttuminen ovat lisänneet stressiä, ahdistusta ja mielenterveysongelmia opiskelijoille ympäri maailman (UNESCO, 2020, s. 1). Muun muassa yliopisto-opiskelijat ovat kokeneet oppimisessaan ja yli päätään koko elämässään muutoksia sen jälkeen, kun koronapandemia alkoi (Holzer ym. 2021, s. 1). Koska yliopistoissa opiskelijat voivat kokea yhteenkuuluvuuden tunnetta ja kehittää potentiaaliaan, yliopistojen tilapäiset sulkutilat koronapandemian vuoksi ovat olleet haasteena opiskelijoiden elämänlaadulle (Holzer ym. 2021, s. 2).

Aiempaan tutkimukseen pohjautuen ensimmäisen vuoden korkeakouluopiskelijat tarvitsevat enemmän tukea ja ohjaamista opinnoissaan, jotta he siirtyisivät opintoihinsa sujuvasti ja kiinnittyisivät niihin (Korhonen, 2021, s. 1060). Tästä syystä on tärkeää tarkastella uusien opiskelijoiden opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymistä etäopiskelun aikana. Ne uudet opiskelijat, jotka aloittivat opintonsa syksyllä 2020 tai 2021, ovat joutuneet aloittamaan akateemisen polkunsä etänä, erillään yliopiston kampusalueesta ja normaalista opiskelijaelämästä. On tärkeää tarkastella sitä, millaiseksi juuri nämä opiskelijat kokevat oman kiinnittymisensä opintoihin ja opiskelijayhteisöön. Etäopiskelu ja koronapandemian aiheuttamat rajoitukset ovat mahdollisesti kaventaneet niin opiskelijoiden keskinäistä kuin henkilökuntaan suuntautuvaa vuorovaikutusta ja sen mahdollisuuksia. Verkostoituminen ja muihin opiskelijoihin tutustuminen voivat merkittävästi vaikeutua, kun ensimmäiset korkeakouluopinnot joudutaan aloittamaan täysin etänä, kaukana korkeakouluyhteisön tavallisista toimintatavoista.

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan uusien opiskelijoiden kokemuksia siitä, miten he kokevat kiinnittyneensä opintoihin ja opiskelijayhteisöön etäopiskelun aikana. Teoreettinen viitekehys koostuu opintoihin kiinnittymisen eri näkökulmista.

2 TEOREETTINEN VIITEKEHYS

Tämän tutkimuksen teoreettinen viitekehys koostuu opintoihin kiinnittymisen eri näkökulmista. Opintoihin kiinnittymistä tarkastellaan opiskelijan elämäntilanteen, hänen oppimiskokemuksiensa ja instituutioiden sekä opiskelijayhteisöön kiinnittymisen kautta. Lisäksi opintoihin kiinnittymiseen otetaan mukaan ensimmäisen opiskeluvuoden näkökulma ja sen tärkeys kiinnittymiseen.

2.1 Opintoihin kiinnittyminen

Kiinnittymisen käsite on monipuolinen ja vaihteleva, jonka takia käsitteen tulkitseminen luo haasteita erilaisissa konteksteissa. Kiinnittymisen ilmiö on kuitenkin tarkasteltavissa eri näkökulmista ja erilaisista teoreettisista näkökulmista. (Mäkinen & Annala, 2011, s. 60.) Kiinnittyminen ilmiönä on hyvin moniulotteinen, sillä siihen liitetään muun muassa opiskelijakokemuksen akateemiset ja valitut ei-akateemiset sekä sosiaaliset näkökulmat. Joissain konteksteissa kiinnittymistä käytetään määrittelemään sitä, onko opiskelija tekemisissä opiskelu- ja yliopistoyhteisönsä kanssa sellaisilla tavoilla, jotka edistävät opiskelijan laadukasta oppimista. (Krause & Coates, 2008, s. 493.) Esimerkiksi opintoihinsa hyvin kiinnittyneet opiskelijat ovat todennäköisemmin opinnoissaan menestyneitä (Kahu & Nelson, 2017, s. 59).

Lisäksi opiskelijoiden opintoihin kiinnittymisellä tarkoitetaan muun muassa sitä aikaa ja energiaa, jonka opiskelija käyttää koulutukselliseen toimintaan sekä niitä instituutioiden käytäntöjä, joilla saadaan opiskelijat osallistumaan tähän koulutukselliseen toimintaan (Kuh, 2003, s. 25). Opintoihin kiinnittyminen siis muodostuu opiskelijoiden ja heidän toimintansa sekä taustansa, instituution toimintojen ja olosuhteiden dynaamisessa vuorovaikutuksellisessa kanssakäynnissä (Kahu & Nelson, 2017, s. 59; Krause & Coates, 2011, s. 494). Niin opiskelijan omat kuin opiskelijayhteisöön liittyvät tekijät vaikuttavat siihen, kuinka onnistunutta opintoihin kiinnittyminen on (Korhonen, 2017, s. 89). Myös

opiskelijan oma opintoihin liittyvä orientaatio, kuten aktiviteettien priorisoiminen ja opintomotivaatio, vaikuttavat opintoihin kiinnittymiseen (Kipponen & Annala, 2016, s. 411).

Myös yhteisöt ja ympäristö voivat omien tapojen ja odotusten kautta joko voimistaa tai vähentää kuulumisen tunnetta, vaikka kuulumisen tunne itsessään on varsin yksilöllinen kokemus (Törmä ym. 2012, s. 171). Esimerkiksi yhteisöllinen opetus- ja oppimiskulttuuri ovat merkityksellisiä opintoihin kiinnittymisen toteutumisessa. On todettu, että vuorovaikutus ja yhteisöllinen opetus tukevat opiskelijan omaa hyvinvointia ja motivoi oppimaan. Vuorovaikutuksen ja yhteisöllisyyden takia opiskelijat ovat motivoituneempia esimerkiksi osallistumaan seminaareihin paikan päällä. Yhteisöllisyydellä on siis merkitystä. Opiskelijat näkevät itsenäisen työskentelyn kuormittavana, joten opiskelukollegan tuki opinnoissa koetaan merkityksellisenä. (Kipponen & Annala, 2016, s. 413.) On todettu, että yliopisto-opiskelijoiden psykologiset perustarpeet, kompetenssi, autonomia, yhteenkuuluvuus ja merkityksellisyys, eivät täyty etäopiskelussa (Salmela-Aro & Peltonen, 2020).

Jotta opiskelijat voivat kokea yliopistossa opiskelun ja sen ohessa toteutetut yhteiskuntaan kiinnittävät aktiviteetit itselleen merkityksellisiksi, tarvitsevat he niin yhteisön kuin yhteiskunnan tukea. Horjuva ja jatkuvasti muuttuva tulevaisuus vaatii elämään vaihtoehtoisia reittejä, jotka opiskelu ja erilaisiin aktiviteetteihin osallistuminen mahdollistavat. (Kipponen & Annala, 2016, s. 415.)

2.2 Elämäntilanteen merkitys kiinnittymiseen

Opintoihin kiinnittymiseen vaikuttaa myös ne edellytykset, jotka kumpuavat opiskelijan omasta elämästä. Muun muassa opiskelijan oma elämäntilanne, työssäkäynti ja yhteiskunnan muuttuminen vaikuttavat siihen, millä tavalla opiskelija kiinnittyy opintoihin. (Mäkinen & Annala, 2011, s. 66–67.) Opiskelijan osallistumisen mahdollisuuksia saattaa rajoittaa opiskelijan elämäntilanne, kuten esimerkiksi opintojen ohella työskenteleminen tai muut opiskelijan elämäntilanteen luomat esteet. Osallistumisen mahdollisuuksien rajoittuessa opintoihin kiinnittyminen saattaa pysyä pintapuolisena. (Törmä ym., 2012, s. 172.) Esimerkiksi päätoimisesti opiskelevat ovat enemmän opintoihinsa kiinnittyneitä kuin sivutoimisesti opiskelevat. Tämä johtuu muun muassa siitä,

että päätoimisesti opiskelevat saavat enemmän tilaisuuksia olla vuorovaikutuksessa tiedekuntaan kuuluvien henkilöiden ja muiden opiskelijoiden kanssa kampuksilla ollessaan. (NSSE, 2000, s. 10.) On olemassa oletus siitä, että opiskelijan ollessaan kokopäiväisesti alttiina yliopistokulttuurille, hän myös kiinnittyy itsestään opintoihin ja vertaisryhmiin (Mäkinen & Annala, 2011, s. 68). Lisäksi kampuksella ollessaan päätoimiset opiskelijat voivat käyttää korkeakoulujen muita resursseja hyödyksi oppimisessaan (NSSE, 2000, s. 10).

Sivutoimisesti opiskelevilla saattaa olla muita edellytyksiä ajankäytölleen (NSSE, 2000, s. 10), kuten opintojen ohessa työskentely tai opiskelijan elämäntilanteen muut esteet, jotka rajoittavat osallistumisen mahdollisuuksia (Törmä ym., 2012, s. 172). Väistämättä muut velvollisuudet rajoittavat sitä aikaa, mitä opiskelija voisi käyttää opiskeluun (NSSE, 2000, s. 10). Tulevaisuuteen suuntautuva prosessimaisuus on kiinnittymisen keskeisin piirre ja prosessin onnistuminen riippuu siitä, kuinka osallisuus ja vastavuoroisuus toteutuu. Parhaimmassa tapauksessa, opintoihin kiinnittymisen onnistuessa, opiskelijoiden oppiminen edistyy ja heistä tulee vastuullisia sekä aloitteellisia kansalaisia. Lisäksi opintoihin kiinnittyminen edistää niin oppimis- kuin tiedeyhteisöä tehden niistä innostavampia. (Mäkinen & Annala, 2011, s. 59.)

2.3 Oppimiskokemusten ja opiskelijayhteisöjen merkitys kiinnittymiseen

Niin opiskelijoiden opintoihin kuin korkeakoulun ulkopuolella sijaitseviin yhteisöihin kiinnittymiseen vaikuttavat myös kattavat ja tärkeät oppimiskokemukset (Mäkinen & Annala, 2011, s. 72). Opiskelijoiden ja instituutioiden välinen suhde sisältyy kiinnittymisen käsitteeseen. Instituutiot ovat vastuussa sen ympäristön luomisesta, joka mahdollistaa oppimisen ja tarjoaa mahdollisuuksia siihen. Kuitenkin loppujen lopuksi opiskelijalla itsellään on vastuu omasta oppimisestaan. Siksi oppiminen on riippuvaista siitä, millä tavalla opiskelija käyttää ympäristön mahdollisuuksia hyödyksi. (Krause & Coates, 2008, s. 483.)

Opintoihin kiinnittyminen on dynaaminen prosessi. Opiskelijoiden kuulumisen tunteita voi herättää muun muassa opettajan toiminta, jolloin se voi vaikuttaa positiivisesti opiskelijan emotionaaliseen ja kognitiiviseen opintoihin

kiinnittymiseen. Tämä voi vaikuttaa positiivisesti opiskelijoiden akateemisiin suorituksiin, joka puolestaan voi lisätä motivaatiota ja itseluottamusta. Saadessaan positiivisia tuloksia opintoihin panostamisesta, opiskelijat saavat samalla motivaatiota toimia kiinnittymistä edistävillä tavoilla. Näin ollen kiinnittymisen dynaaminen prosessi voi ilmentyä siten, että se etenee kehämäisesti ja luo koko ajan uusia kiinnittymisen jaksoja. (Kahu ym., 2020, s. 669.) Onnistumisen kokemusten perustana ovat muun muassa haasteellisuus, sopiva taitotaso ja kiinnostus, jotka itsessään tukevat opiskelijan itseluottamusta ja lisäävät tyytyväisyyttä sekä näiden kautta edistävät opintoihin kiinnittymistä (Kukkonen, 2017, s. 112).

Kahun ym. (2020, s. 670) mukaan instituutiot voivat vaikuttaa opintoihin kiinnittymiseen neljän eri polun kautta, pääasiallisesti rakenteellisilla muutoksilla. Ensiksi instituutiot voivat olla joustavampia työmäärien ja aikataulujen kanssa. Toiseksi tehtäviin liittyvät aiheet ja toiminnot voivat sisältää enemmän mahdollisuuksia opiskelijoiden autonomialle. (Kahu ym. 2020, s. 670.) Kolmanneksi varhainen palaute auttaa opiskelijoita rakentamaan itseluottamustaan (Kahu ym. 2020, s. 670; Kahu & Nelson, 2017, s. 67–68) ja lisäksi neljänneksi varhainen palaute kehittää heidän kiinnittymistään tuleviin tehtäviin (Kahu & Nelson, 2017, s. 67–68). Kaikki nämä muutokset voisivat edistää opiskelijoiden hyvinvointia ja opintoihin kiinnittymistä. Kuitenkaan nämä neljä eri polkua eivät suoraan takaa opiskelijan kiinnittymistä opintoihin. Sen sijaan ne tarjoavat toimintatapoja, joilla voidaan joko kasvattaa tai pienentää niin kiinnittymisen kuin menestymisen todennäköisyyttä. (Kahu & Nelson, 2017, s. 68.)

Opiskelija voi olla jäsenenä erilaisissa yhteisöissä, joiden jäsenyys voi olla pitkäkestoista, samanaikaista tai toisiaan seuraavaa. Yhteisöissä opiskelijat voivat jakaa ja rakentaa tietämystään muiden kanssa. Akateeminen opetus ja ohjaus sisältää erilaisia sosiaalisia käytäntöjä niin massaluennoilla kuin ohjatuissa pidempikestoisissa seminaari- ja pienryhmissä. Tällaiset ohjatut ja pidempikestoiset ryhmät ovat sellaisia käytäntöyhteisöjä, jotka tukevat opiskelijan oppimista ja identiteettiä. Opintoihin kiinnittymisen näkökulmasta tällaisten ohjattujen opetus- ja oppimistilanteiden lisäksi on kiinnitettävä huomiota opiskelijoiden omien sosiaalisten vertaisyhteisöjen, kuten esimerkiksi erilaisten opiskelijajärjestöjen ja harrastusryhmien, merkitykseen. Tällaiset sosiaaliset

vertaisyhteisöt voivat parhaimmillaan tukea opiskelijoiden yhteisöllisyyttä ja vertaisiin verkostoitumista. Näiden edellä mainittujen yhteisöjen lisäksi opiskelijat voivat olla osana muitakin vertaisyhteisöjä, jotka tukevat opiskelua. Esimerkiksi erilaiset lukupiirit ja keskusteluryhmät antavat opiskelijoille mahdollisuuden jakaa kokemuksiaan ja tietojään ja näin ollen tukea opintoihin tarttumista. (Törmä ym. 2012, s. 171.)

2.4 Korkeakoulun ensimmäisen vuoden kiinnittyminen

Erityisesti korkeakoulun ensimmäisen opiskeluvuoden nähdään olevan erittäin merkittävä opintojen sujuvan suorittamisen osalta, kun otetaan huomioon kiinnittymisen näkökulma. Merkittäviä kiinnittymiseen vaikuttavia osatekijöitä ovat esimerkiksi yksilölliset ja yhteisölliset tekijät. (Korhonen, 2017, s. 87.) Tutkimuksen mukaan yliopiston ensimmäinen opiskeluvuosi on ratkaiseva muun muassa yliopistokoulutukseen sitoutumisen ja uusien käytäntöjen oppimisen kannalta. Ensimmäisen vuoden korkeakouluopiskelijat tarvitseva opintoissaan enemmän tukea ja ohjausta, jotta opintoihin siirtyminen ja niihin kiinnittyminen olisi sujuvampaa. (Korhonen, 2021, s. 1048, 1060.)

Akateeminen ja emotionaalinen sitoutuminen rakentavat akateemista suuntautumista opintoihin ja tätä kautta vahvistaa opiskelijoiden itseluottamusta. Sosiaalinen oppiminen ja osallistumisen mahdollisuudet opiskelijan vertaisyhteisöissä ja akateemisissa yhteisöissä vaikuttavat myönteisesti opiskelijan henkilökohtaiseen sitoutumiseen opintoihinsa. Myös opiskelijajärjestöjen aktiivisuus ensimmäisen vuoden opiskelijoiden orientoimisessa ja tutoroinnissa vaikuttavat voimakkaasti opiskelijoiden sitoutumiseen. Lisäksi esimerkiksi pienryhmätoiminta ensimmäisen vuoden kursseilla ja sosiaalisen toiminnan tarjoaminen niin toisten opiskelijoiden kuin henkilökunnan kanssa voivat tukea opiskelijan sitoutumista opintoihinsa. (Korhonen, 2021, s. 1059–1061.)

3 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Tässä luvussa esittelen ensimmäisenä tutkimukseni tutkimustehtävän ja -kysymyksen. Sen jälkeen kuvaan tutkimusmenetelmää ja sen valintaa. Tämän jälkeen siirryn esittelemään aineiston hankintaa ja kuvaamaan itse aineistoa. Viimeisenä avaam aineiston analyysimenetelmää.

3.1 *Tutkimustehtävä*

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on tarkastella, minkälaisia kokemuksia uusilla opiskelijoilla on opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Tarkoituksena on selvittää, millaiseksi opiskelijat kokevat oman kiinnittymisensä ja mitkä tekijät ovat mahdollisesti vaikuttaneet kiinnittymiseen. Tutkimuksella halutaan selvittää, miten näiden opiskelijoiden opintoihin kiinnittyminen on onnistunut koronapandemian aiheuttaman etäopiskelun aikana.

Tutkimuskysymys on:

- Minkälaisia kokemuksia uusilla opiskelijoilla on opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana?

3.2 *Laadullinen tutkimus*

Tutkimus toteutettiin laadullisia eli kvalitatiivisia tutkimusmenetelmiä käyttäen. Laadullisessa eli kvalitatiivisessa tutkimuksessa tarkastellaan yleensä yhteiskunnallisesti ajankohtaisia kysymyksiä (Juhila, 2022). Laadullisen tutkimuksen aineistona käytetään empiirisiä aineistoja, joita ovat esimerkiksi tekstit, haastattelut, keskustelut (Juhila, 2022; Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 83) ja tieto, joka on koottu erilaisista valmiista dokumenteista (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 83). Päädyin keräämään aineiston itse kirjoituskutsulla, sillä tutkimukseni aiheesta ei ollut löydettävissä valmista aineistoa. Laadullisessa tutkimuksessa on

olennaista se, ettei mitään voi ottaa kokonaan annettuna (Juhila, 2022). Vaikka jokin tieto tai ilmiö on selkeästi tietynlainen, laadullista tutkimusta tehdessä on osattava etäännyä itsestäänselvyyksistä ja epäillä niitä (Juhila, 2022). Laadulliselle tutkimukselle on tyypillistä, että tarkasteltavaa ilmiötä halutaan ymmärtää tutkittavien näkökulmasta. Tällöin ollaan kiinnostuneita muun muassa tutkittavien henkilöiden omista kokemuksista ja ajatuksista sekä merkityksistä, joita tutkittavat antavat tutkimuksen kohteena olevalle ilmiölle. Lisäksi laadullisessa tutkimuksessa pyritään siihen, että saadaan esille erilaisia näkökulmia, joiden kautta tutkittavaa ilmiötä voidaan tarkastella. (Juuti & Puusa, 2020, Johdanto.) Laadullisten tutkimusmenetelmien käyttäminen on tutkimukselleni sopivaa, sillä tarkoituksena oli selvittää uusien opiskelijoiden omia kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Opintoihin kiinnittyminen on ajankohtainen kysymys, sillä koronapandemian aiheuttama etäopiskelun aika ja rajoitukset ovat tuoneet muutoksia korkeakoulujen arkeen ja uusien opiskelijoiden akateemisen polun aloitukseen.

3.3 *Aineiston hankinta*

Tutkimuksen kohteena oli Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnan opiskelijat. Kasvatustieteen opiskelijat valikoituivat tutkimuskohteeksi, koska olen myös itse kasvatustieteen opiskelija ja olen nähnyt läheltä opiskelijajärjestöni sekä tiedekuntani toimintaa syksystä 2019 alkaen, jo ennen koronapandemian aiheuttamaa etäopiskelun aikaa. Olen kiinnostunut siitä, kuinka opiskelijakollegani ovat kiinnittyneet samoihin opintoihin ja opiskelijayhteisöön, missä itse olen. Uskon, että kasvatustieteen opiskelijat tietävät jo entuudestaan jonkin verran opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisen ilmiöstä, sillä siihen liittyy tiiviisti myös oppimisen ilmiöt. Lisäksi kasvatustieteen tutkinnon kurssien suoritusmuotoihin kuuluu paljon esseiden ja muiden tekstien kirjoittamista. Kurssitehtävissä opiskelijoita ohjataan reflektointiin ja kriittisyyteen. Esimerkiksi kasvatustieteiden aineopinnoissa korostetaan erilaisten teoreettisten näkökulmien kriittistä tarkastelua (Tampereen yliopisto, 2023a). Myös kasvatustieteen kandidaattitutkinnon yksi osaamistavoite on, että valmistuttuaan opiskelija ”*pystyy hankkimaan ja analysoimaan kriittisesti*

oman alansa keskeistä tutkimustietoa ja hyödyntämään sitä tulevissa opinnoissa ja asiantuntijatehtävissä” (Tampereen yliopisto, 2023b).

Aineiston keräämiseen käytin kirjoituskutsua, jonka alussa kyselylomake sisälsi taustatietoihin liittyviä kysymyksiä (ks. liite 1). Kirjoituskutsussa pyysin vastaajaa kertomaan kokemuksistaan opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä. Kirjoituskutsu sisälsi teoreettisen viitekehyksen perusteella muodostettuja apukysymyksiä, joita vastaaja sai käyttää kirjoituksensa tukena. Vastaaja sai itse päättää, kuinka pitkän kirjoituksen hän kirjoittaa. Päädyin keräämään aineiston kirjoituskutsulla kyselylomakkeen kautta sen helppouden ja nopeuden takia. Valitsin kirjoituskutsun, sillä se sopii hyvin omakohtaisista kokemuksista kertomiseen ja vastaaja saa tällöin kertoa kokemuksistaan ja suhteestaan tapahtuneisiin asioihin itse kirjoittamalla (Pöysä, 2022). Lisäksi kirjoituskutsu mahdollistaa sellaisten ajankohtaisten aiheiden tarkastelun, joista ei vielä löydy valmista tutkimusaineistoa (Pöysä, 2022). Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää uusien opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisen ilmiöstä, jolloin kirjoituskutsu oli tähän tutkimukseen sopiva aineistonkeruumenetelmä.

Kirjoituskutsun ja taustakysymysten luomiseen käytin Microsoft Forms-kyselylomakejärjestelmää, joka mahdollistaa anonyymien vastaamisen. Vastaajan sähköpostiosoite ei tullut tutkijalle näkyviin, kun kyselylomakejärjestelmän asetuksista valitsi, että *”Kaikki voivat vastata”*. Koska tutkimuksessa ei ollut tarpeen kysyä vastaajien henkilötietoja tai muita tunnistettavia tietoja, kyselylomakkeeseen oli mahdollista vastata anonyymisti. Kyselylomakkeen alussa oli saatekirje, jossa avattiin tutkimuksen tarkoitusta ja tärkeyttä (Vilkkä, 2021, s. 150) sekä määriteltiin opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisen käsitettä. Päädyin avaamaan kiinnittymisen termiä, sillä halusin varmistaa, että kirjoituskutsuun vastaaja on tietoinen siitä, mitä kiinnittymisen ilmiöllä tarkoitetaan. Saatekirje sisälsi myös tiedon siitä, että tutkimukseen osallistuminen on vapaaehtoista ja anonyymia. Kyselylomakkeen alussa oli teoreettisen viitekehyksen avulla muodostettuja taustakysymyksiä, joihin oli valmiiksi annettu vastausvaihtoehdot ja joissakin kysymyksissä jätetty myös *”Muu”*-vastausvaihtoehto avoimelle vastaukselle. Kyselylomakkeen ydin oli kirjoituskutsu, johon vastaajaa pyydettiin vastaamaan kirjoitelman muodossa. Kyselylomake oli auki 25.10.-13.11.2022. Lähetin tutkimuskutsun ja

kyselylomakkeen Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnan elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen ainejärjestön jäsenistön yhteiseen Telegram-ryhmään. Lisäksi olin yhteydessä kyseisen ainejärjestön hallituksen viestintävastaavaan, joka laittoi tutkimuskutsun ja kyselylomakkeen ainejärjestön viikkokirjeeseen, joka lähetetään jäsenistön sähköposteihin jokaisena maanantaina. Koska aineisto kerättiin ainejärjestön kautta opiskelijoilta, tutkimuslupaa ei tarvinnut.

Kun kyselylomake oli ollut noin viikon auki, siihen oli tullut vain neljä vastausta, joten päätin avata koko tutkimuksen koskemaan yleisesti kaikkia kasvatustieteen opiskelijoita, ei pelkästään elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen opiskelijoita. Vastausten niukkuuden takia päätin siis tutkia myös muita kasvatustieteen opiskelijoita, jotta saisin lisää vastauksia. Muokkasin kyselylomaketta (ks. liite 2) niin, että elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen sijaan viittasin koko kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekuntaan. Poistin myös kirjoitelman apukysymyksistä viittauksen elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen ainejärjestöön. Lisäksi muokkasin taustakysymyksistä kysymystä opintojen aloituksesta. Alkuperäinen kyselylomake on nähtävillä tämän tutkimuksen liitteessä 1 ja muutoksen jälkeinen kyselylomake on nähtävillä liitteessä 2. Muokkauksien jälkeen lähetin tutkimuskutsun ja kyselylomakkeen Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnan yhteiseen Telegram-ryhmään, joka tavoittaa elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen sekä varhaiskasvatuksen opiskelijat, luokanopettajaksi ja aineenopettajaksi opiskelevat.

3.4 Aineiston kuvailu

Tutkimuksen aineisto koostuu 12 kirjoitelmasta. Sekä kirjoituskutsu että jokainen taustakysymys vaati pakollisen vastauksen. Kirjoituskutsuun vastaaminen oli vapaaehtoista ja anonyymiä. Aineisto kerättiin Microsoft Forms -kyselylomakejärjestelmällä 25.10.-13.11.2022. Aiemmistä opinnoista tai tutkinnosta kysyttäessä vastaajista kolmella oli aiempia opintoja korkeakoulusta, yhdellä oli aiempi tutkinto korkeakoulusta ja kahdeksalla ei ollut aiempaa aiempia opintoja tai tutkintoa korkeakoulusta. Opintojen aloitusajankohdasta kysyttäessä vastaajista kahdeksan oli aloittanut opintonsa syksyllä 2020 ja neljä oli aloittanut

opintonsa syksyllä 2021. Vastaajista kuusi oli 18–23-vuotiaita, viisi 24–30-vuotiaita ja yksi 31–50-vuotias. Elämäntilanteen taustatietojen kohdalla kaksi opiskeli päätoimisesti, seitsemän opiskeli ja kävi opintojen ohella töissä, kaksi kävi päätoimisesti töissä ja opiskeli vähän töiden ohella sekä yksi opiskeli vastatessaan päätoimisesti, mutta työskenteli aiemmin päätoimisesti.

Kaikki taustatiedot ja kirjoitelmapastaukset yhteenlaskettuna analysoitavaa tekstiä Word-tiedostoon siirrettynä kertyi noin 9 sivua. Kaikki 12 vastaajaa antoivat luvan käyttää vastauksiaan tutkimuksessa ja suostumuksensa henkilötietojen käsittelyyn.

3.5 Analyysimenetelmä

Tämän tutkimuksen analyysimenetelmänä käytettiin laadullista sisällönanalyysiä. Sisällönanalyysin keinoin pyritään kuvaamaan tutkittavaa ilmiötä yleisellä tasolla (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 117) ja järjestämään aineisto tiiviimmin ja selkeämmin (Puusa, 2020, luku 9). Yhtenä laadullisen sisällönanalyysin tapana voidaan käyttää teemoittelua (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 105), jota päädyin käyttämään tässä tutkimuksessa. Teemoittelussa korostuu se, mitä aineistosta nousevista teemoista on kerrottu. Käytännössä kerättyä aineistoa pilkotaan osiin ja ryhmitellään sieltä nousevien teemojen mukaan. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 105.)

Tässä tutkimuksessa tarkastelin aineistoa aineistolähtöisesti. Lisäksi käytin analyysissa apuna teoriaohjaavaa analyysia, joka ei perustu teoriaan, vaan teoria toimii apuna ja ohjaa analyysia. Analyysin alussa käytetään aineistolähtöisen analyysin keinoja, mutta loppupuolella otetaan mukaan teoriaohjaavaa analyysia. (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 109–110.) Ennen analyysin aloittamista siirsin aineiston Microsoft Forms-ohjelmasta Word-dokumenttiin analyysin helpottamiseksi. Aluksi luin aineiston moneen kertaan läpi ajatuksen kanssa. Tarkastelin aineistossa esiintyviä havaintoja, jotka olivat tutkimustehtävän kannalta olennaisia. Värikoodasin aineiston havainnot niin, että eri väri vastasi eri teemaa. Teemoittelun pohjalta syntyi kaksi pääteemaa, kiinnittymisen kokemukset ja henkilökohtaiset syyt. Pääteemojen sisäisen teemoittelun perusteella muodostui alateemat.

4 TULOKSET

Tässä luvussa esittelen tutkimukseni tuloksia. Tarkoituksena on esittää kirjoitelmista esiin nousseita uusien opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Esitän tulokset kahdessa eri alaluvussa, jotka edustavat aineistoista esiin nousseita teemoja. Ensiksi nostan esiin kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä, jonka jälkeen siirryn esittelemään kokemuksia henkilökohtaisten syiden vaikutuksista kiinnittymiseen. Tulosten esittämisen yhteydessä nostan esiin teemoihin liittyviä sitaatteja opiskelijoiden kirjoitelmista. Yksittäinen kyselylomakkeen vastaaja on koodattu nimillä ”Opiskelija 1 = O1, Opiskelija 2 = O2”. Kyselylomakkeeseen vastasi yhteensä 12 Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnan opiskelijaa.

4.1 Kokemukset opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä

4.1.1 Positiiviset kokemukset kiinnittymisestä

Kirjoitelmista ilmeni, että useat opiskelijat kokivat kiinnittyneensä hyvin opintoihin ja opiskelijayhteisöön etäopiskelusta ja ainejärjestöjen etätapahumista riippumatta. 10 opiskelijaa koki kiinnittymisensä joko opintoihin tai opiskelijayhteisöön olleen onnistunutta. Osassa vastauksissa nousi esiin kokemus siitä, että koettiin olevan kiinnittyneitä opintoihin, mutta ei opiskelijayhteisöön. Suurimmaksi osaksi esiin nousi kokemuksia siitä, kuinka opiskelijat kokevat kuuluvansa yliopistoyhteisöön, kasvatustieteelliseen tiedekuntaan tai ainejärjestöön. Osa opiskelijoista kuvasi kokevansa kuuluvuuden tunnetta ja kiinnittymistä esimerkiksi yliopisto-opiskelijoiden joukkoon tai Tampereen yliopistoon, eikä niinkään omaan ainejärjestönsä. Kiinnittymisen kokemukset siis vaihtelivat opiskelijasta toiseen.

Muutama opiskelija kertoi etäopiskelun sopineen heille hyvin, sillä he tykkäävät työskennellä yksin sekä omalla tavalla omassa tahdissa. Esiin nousi myös huomio siitä, että joidenkin opiskelijoiden mielestä etäopiskelun ei koettu vaikuttavan millään tavalla opintoihin tai opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen.

”En koe, että etäopiskelu olisi vaikuttanut mitenkään opintoihin kiinnittymiseen, koska omat kaverini tekee opintoja eri tahtiin ja eri tiedekunnissa, joten opiskelu olisi muutenkin yksin puurtamista, vaikka olisikin ollut läsnä.” (O7)

”Koen kuuluvani sekä yliopiston, kasvatustieteellisen tiedekunnan että [ainejärjestön] yhteisöön, vaikka aloitinkin opiskeluni koronan aikana” (O1)

Vaikka koronapandemian aiheuttama etäopetuksen ja -tapahtumien aika pakotti opiskelijat pois niin yliopiston kuin ainejärjestöjen lähitapaamisista, onnistuttiin uusien opiskelijoiden orientaatioviikoilla järjestämään tilaisuuksia yliopistolla paikan päällä. Esiin nousi helpotus siitä, että koronapandemiasta huolimatta lähitapaamisia pystyttiin järjestämään edes osittain. Lähitapaamiset koettiin erityisen merkityksellisinä ja tarpeellisina, sillä ne mahdollistivat yhteisöön mukaan pääsemisen, kampuksen ja opiskelukavereihin tutustumisen, opinnoissa alkuun pääsemisen sekä suhteen rakentamisen niin omaan vuosikurssiin kuin yliopistoonkin.

”Aloitin yliopisto-opinnot syksyllä 2021, jolloin korona vielä oli suuri huolenaihe ja sen takia suuri osa opiskelusta ja opiskelijatoiminnasta tapahtui etänä. Opiskelun alussa oli muutama orientaatiopäivä kampuksella lähiopetuksena, joiden koin olevan todella tarpeelliset opintojen alkuun pääsemisen kannalta.” (O8)

”- - pääsimme orientaatioviikolla yliopistolle moniin tilaisuuksiin. Olin helpottunut, että kaikki tilaisuudet eivät olleet etänä, sillä lähitapaamisissa pääsi matalalla kynnyksellä tutustumaan kampuksen, opiskelukavereihin ja pystyi aloittamaan rakentamaan omaa suhdetta vuosikurssiin ja yliopistoon” (O10)

Opiskelijat kertoivat myös kokemuksiaan etäopiskelusta lähiopeleluun siirtymisessä. Lähiopeleuksen nähtiin edistävän muun muassa kavereiden löytymistä ja muihin opiskelijoihin tutustumista sekä opiskelumotivaation ja - tyytyväisyyden lisääntymistä. Lisäksi lähiopeleukseen siirtyminen myös osoitti sen, miten paljon opintojen ensimmäisiltä vuosilta jäi puuttamaan etäopiskelun takia ja millaisia muutoksia opiskelijat huomasivat kiinnittymisessään.

”Onnekseni pääsin joulun alla ensimmäiselle lähiopetuskurssille, mikä motivoi valtavasti ja jaksoin sen voimalla vuoden loppuun kiitettävästi. - - Kolmantena vuonna runsas lähiopetus on konkretisoitunut sen, miten paljon ensimmäisiltä vuosilta jäi puuttumaan.” (O3)

”Nyt lähiopetukseen päästyäni sanoisin, että lähiopetus olisi luultavasti vielä nopeammin ja vahvemmin edistänyt kaveriporukan löytämistä ja muihin tutustumista fuksivuonna, mutta etäopetus ei kohdallani sitä myöskään estänyt.” (O10)

”Sinnittelin kuitenkin etäluentojen parissa, vaikka välillä huomasin kyseenalaistavan etäilyn takia koko opiskelun ja elämäntilannettani. Onneksi tilanne on nyt muuttunut, ja olen huomannut ison eron yhteisöön kiinnittymisessä nyt kun etäily on pääosin loppunut.” (O12)

Useissa opiskelijoiden kirjoitelmissa esiintyi maininta ainejärjestön ja sen toiminnan sekä tuutoroinnin merkityksestä opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen. Erityisesti ainejärjestöjen järjestämät tapahtumat ja niihin osallistuminen koettiin olevan merkityksellisiä onnistuneelle kiinnittymiselle. Ainejärjestön tapahtumiin osallistuminen yhdistettiin muun muassa uusien kavereiden saamiseen ja tämän kautta opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen. Ystävyyssuhteiden luominen heti orientaatioviikosta alkaen ja näiden suhteiden jatkuminen opintojen edetessä korostui monien opiskelijoiden kirjoitelmissa.

Vaikka koronapandemia piti yliopiston opetuksen ja ainejärjestöjen tapahtumat suurimmaksi osaksi etänä syksyinä 2020 ja 2021, pystyttiin niitä järjestämään osittain myös läsnä. Erityisesti orientaatioviikon tärkeyttä ja siihen liittyvien tapaamisten järjestämistä läsnä korostettiin opiskelijoiden kirjoitelmissa. Orientaatioviikon läsnä järjestetyt tapahtumat ja tapaamiset, niin yliopiston kuin ainejärjestöjenkin, antoivat opiskelijoille mahdollisuuden tutustua opiskelijakollegoihin, saada ystäviä, päästä alkuun opinnoissa ja kysyä tuutoreilta askarruttavia kysymyksiä matalalla kynnyksellä. Näin opiskelijat kuvaavat lähitapaamisten merkitystä ja niiden kautta onnistunutta kiinnittymistä opiskelijayhteisöön:

”Sain kavereita ja opiskelut ovat sujuneet melko hyvin. Suurin kiitos tästä on ainejärjestön järjestämälle toiminnalle, jota pystyttiin järjestämään Elo-Lokakuussa 2020 sekä tämän jälkeen etätapahtumien avulla.” (O5)

”Osallistuin tapahtumiin, joita myös onneksi järjestettiin. Koen että ainejärjestöllä on ollut keskeinen vaikutus siihen, että koen oloni opiskelijaksi ja kuuluvani Tampereen yliopistoon. Erilaiset yhteisölliset

opiskelijatapahtumat ovat auttaneet kiinnittymään opiskelijaelämään. Opiskelijakavereilla on myös ollut suuri merkitys.” (O6)

”Onneksi orientaatioviikko pystyttiin järjestämään suhteellisen normaalisti, joten pääsi näkemään uudet opiskelukaverit ja löysinkin onneksi nopeasti ihania ystäviä, jotka ovat sellaisia edelleen. Ilman uusia ystäviä opintoihin kiinnittyminen olisi ollut aika mahdotonta.” (O3)

Ainejärjestön toiminnan lisäksi useassa kirjoitelmassa tuutoreiden läsnäolon ja avun merkitys mainittiin monesti. Tuutoritoiminta koettiin erityisen tärkeänä osana opiskelijayhteisöön kiinnittymistä, yhteisöön sisälle pääsemistä ja tuen saamista. Tuutorit koettiin helposti lähestyttävänä, joilta voi kysyä mitä tahansa. He ovat auttaneet tukemaan uusien opiskelijoiden opintoja ja kertoneet muun muassa yliopiston toimintatavoista. Opiskelijoiden kirjoitelmista nousi esiin se, että ensisijaisesti ja eniten tukea saatiin opiskelukavereilta ja tuutoreilta. Heidän merkittävytensä tuen saamisessa on ollut tärkeää. Lisäksi HOPS-opettaja koettiin hyödylliseksi opintojen alkuun saattamisessa. Lähtökohtaisesti opiskelijat kokivat, että tuen ja ohjauksen saanti opintojen alkuvaiheessa on ollut riittävää ja sitä on saanut tarvittaessa.

”Olen saanut ohjausta heti orientaatioviikolla opintokokonaisuuden sisällyttämisessä Sisuun. Sain myös apua omalta hops-opettajalta opintojen alkuun. Mielestäni tuen saanti on ollut riittävää.” (O7)

”Tukea ja ohjausta olen saanut ennen kaikkea tuutoreilta ja muilta opiskelijoilta, kun olen sitä tarvinnut. He ovat sellaisia matalan kynnyksen kontakteja, joilta voi kysyä kaikenlaista.” (O8)

”Tuutorit ovat olleet myös isoimmassa roolissa opintojen tukemisessa ja lähinnä siinä, että on ymmärtänyt miten yliopisto toimii ja mitä siellä oletetaan.” (O1)

”Tuutoritoiminta oli suurin apu opiskelijayhteisöön sisäänpääsemisessä. - - tärkeimmät opit sai tuutoreilta ja muilta opiskelijoilta.” (O10)

Myös tuutoritoimintaan osallistuminen ensimmäisen opintovuoden jälkeen sekä ainejärjestön hallituksen toimintaan mukaan lähteminen nähtiin kiinnittymistä edistävänä tekijänä, sillä tällainen toiminta mahdollisti vielä intensiivisemmän kiinnittymisen ainejärjestöön ja omaan yhteisöön. Ne opiskelijat, jotka kertoivat kirjoitelmissaan olevansa mukana ainejärjestön hallituksessa tai tuutoritoiminnassa, kokivat olevansa erityisen hyvin kiinnittyneitä omaan ainejärjestöönsä.

”Olen päässyt hyvin vahvasti sisään opiskelijayhteisöön. Olen fuksisyksystä alkaen toiminut aktiivisesti opiskelijajärjestössä - -, joiden uskon vahvasti edistäneen yhteisöön kiinnittymistä. Toimintaan oli helppo lähteä alusta asti mukaan ja sitä kautta on tutustunut uusiin ihmisiin” (O10)

”Tuntuu, että olen tämän syksyn aikana kiinnittynyt yliopistoon sekä ainejärjestöni oikein todella intensiivisesti, mihin varmasti myös hallitustoiminnalla on osansa.” (O3)

4.1.2 Negatiiviset kokemukset kiinnittymisestä

Neljä opiskelijaa koki, että opintoihin tai opiskelijayhteisöön kiinnittyminen oli haastavaa ja heikkoa juuri etäopiskelun takia. Etäopiskelu ja ainejärjestöjen etä tapahtumat aiheuttivat sen, ettei osa opiskelijoista päässeet mukaan kaveriporukoihin, tutustuneet kunnolla kehenkään ja kokivat olevansa yksinäisiä opiskelun rajoituksissa ainoastaan tietokoneen ruutuun omassa kodissa. Osallisuus koettiin heikoksi ja vähäiseksi lähitapaamisten puuttuessa.

”Tunnen kiinnittyneeni itse opintoihin hyvin mutta yhteisöihin erittäin huonosti. Koronan takia en osallistunut juuri tapahtumiin ja kurssit oli kaikki etänä.” (O9)

”Kuitenkin kaikkiin osallisuuteni on jokseenkin heikkoa ja pientä, sillä koronan vuoksi lähitapaamisia ja luentoja oli kahteen vuoteen pyöreät nolla.” (O1)

”Etäopinnot ovat selvästi vaikuttaneet opintoihin kiinnittymiseen. En ole kunnolla tutustunut tai ystävystynyt kehenkään yliopistolla, sillä yhteisiä kursseja ja kohtaamisia on ollut niin vähän.” (O11)

Opiskelijoiden mukaan muun muassa motivaatio kärsi, väsymystä ilmeni, opintosuoritukset vähentyivät ja yhteisöön kuuluminen heikentyi, kun koronatilanteen jatkuessa ja pahentuessa opinnot ja tapahtumat järjestettiin täysin etänä. Vaikka opiskelija oli aluksi kokenut kiinnittyneensä opintoihin ja yhteisöön, kiinnittyminen heikentyi, kun täytyi siirtyä kokonaan etäopiskeluun.

”Uskon, että syksyn 2020 hyvällä koronatilanteella oli vaikutusta kiinnittymisen kokemukseeni, sillä vaikka opiskelu tapahtui etänä niin tapahtumia pystyttiin järjestämään lähinä, jolloin pääsin mukaan yhteisöön. Keväällä 2021 puolestaan tuntui hetkellisesti siltä, etten ole sisällä yhteisössä, koska sekä opinnot että tapahtumat olivat etänä.” (O10)

”Etäopiskelu itsessään sujui hyvin ensimmäisen vuoden ajan. Toisena vuonna etäopiskelu alkoi puuduttamaan ja suorituksia tuli vähemmän.” (O5)

”Etäily alkoi kunnolla parin kuukauden sisällä siitä kun opinnot alkoivat. Alussa tunsin olevani ainakin osittain osana uutta yhteisöä, eikä vähiten ainejärjestötoiminnan tapahtumien jne. vuoksi. Kun täysi etävaihe alkoi, alkoi yhteyden tunne yliopistoon ja sen yhteisöihin heiketä.” (O12)

Lisäksi opiskelijoiden kirjoitelmissa nousi esiin yliopiston ja tiedekunnan puolelta saatu heikohko tai olematon tuki ja ohjaus, jonka ei koettu edistävän opintoihin kiinnittymistä. Opiskelijat kokivat, että yliopiston henkilökunnan sijaan tuutoreilla, ainejärjestöllä ja opiskelukavereilla oli suurin rooli avun ja tuen saannissa opintoihin kiinnittymiseen ja yliopiston toimintojen sisäistämiseen, kuten alaluvussa 4.1.1 kävi ilmi. Yliopiston tarjoama tuki ja ohjaus, esimerkiksi HOPS-tapaamiset, koettiin olevan yhden opiskelija sanojen mukaan ”yhtä tyhjän kanssa”. Kuusi opiskelijaa koki, ettei tukea ole ollut saatavilla tai sitä on ollut heikosti tarjolla muun muassa yliopiston opettajien ja tiedekunnan kautta. Tietoa piti etsiä itsenäisesti ja esimerkiksi tärkeän tiedon välittyminen koettiin olevan huonoa. Yksi opiskelija kuvasi kirjoituksessaan, että tiedekunnan, yliopiston ja ylioppilaskunnan merkitys ei näkynyt juuri mitenkään opiskelijayhteisöön sisään pääsemisessä. Lisäksi esimerkiksi tiedekunnan järjestämät tapaamiset koettiin olevan pakotettuja ja jokseenkin hyödyttömiä. Tällaisissa tilaisuuksissa kyllä kerrottiin keinoista sujuvoittaa opiskeluarkea, mutta tuutoreiden ja muiden opiskelijoiden neuvot ja opit koettiin paremmiksi. Lisäksi muun muassa yksi opiskelija koki jääneensä oman onnensa nojaan orientaatioviikon jälkeen ja jäi kaipaamaan lisää yliopistolta saatavaa ohjausta.

”Kuitenkin jos tukea on tarvinnut, sitä on saanut opiskelijakavereilta. Yliopiston tarjoama ohjaus on ollut yksi vitsi koronan aikana, mutta onneksi yhdessä opiskelukavereiden kanssa asioista on saatu selvää ja opintoihin tukea. Aina myös kursseilla vertaisilta saatu tuki on ollut tärkeää, sillä opettajien tarjoama tuki on ollut todella vähäistä.” (O1)

”Opintoihin ja niiden suunnitteluun olen alusta asti kaivannut yliopiston taholta lisää ohjausta, sillä tuntuu että ensimmäisen orientaatioviikon (1 tai 2 livetapaamista) jälkeen tuntuu että jäin oman onneni nojaan. Tukea ja apua sai onneksi ainejärjestön tuutoreilta sekä kanssaopiskelijoilta yhteisen viestiryhmän välityksellä.” (O11)

Epäonnistuneen tai heikon opiskelijayhteisöön kiinnittymisen nähtiin johtuvan myös esimerkiksi etäopiskelusta tai kavereiden puutteesta. Eniten kiinnittymisen epäonnistumista tai heikkoutta perusteltiin sillä, ettei kaveriporukoita tai -suhteita muodostunut. Lisäksi ainejärjestön tapahtumiin ja hallituksen toimintaan

osallistumattomuudella perusteltiin epäonnistunutta opiskelijayhteisöön kiinnittymistä. Toisaalta vaikka opiskelija osallistui ainejärjestön järjestämiin tapahtumiin, koki hän silti kiinnittyneensä huonosti opiskelijayhteisöön. Opiskelijayhteisön jääminen etäiseksi koettiin myös johtuvan siitä, ettei viettänyt aikaa yliopiston kampuksella esimerkiksi ruokailen.

”Omaan opiskelijajärjestöön kuulun aika pienesti, koska en ole halunnut lähteä mukaan hallitustoimintaan.” (O7)

”Etäopiskelu aiheutti sen, etten päässyt mukaan kaveriporukoihin. - - Kun ei tullut kaveriporukoita tai yhteisiä hetkiä opiskelun parissa, koulu jäi yleisesti vain suorittamiseksi eikä oppimiseksi.” (O4)

”Fuksijuttujen vuoksi onneksi tutustuin muihin opiskelijoihin ja sainkin yhden tärkeän ystävän. Koen kuitenkin, että muuten sosiaalisena yksilönä kavereiden saaminen jäi vähäiseksi.” (O1)

Vaikka esimerkiksi yksi opiskelija kertoi tuntevan olonsa tervetulleeksi ainejärjestönsä tapahtumiin, koki hän olevansa tietyllä tavalla ulkopuolinen, sillä ei tunne ketään syvemmin tai kuulu mihinkään kaveriporukkaan.

Myös omien henkilökohtaisten syiden koetaan vaikuttaneen siihen, ettei esimerkiksi pystynyt osallistumaan ainejärjestön tapahtumiin ja tämän takia yhteisöön kiinnittyminen jäi heikoksi. Seuraavaksi käsittelen lisää sitä, miten henkilökohtaiset syyt ovat vaikuttaneet kiinnittymisen laatuun negatiivisesti tai positiivisesti.

4.2 Kokemukset henkilökohtaisten syiden vaikutuksista kiinnittymiseen

4.2.1 Elämäntilanne

Opiskelijoiden kirjoitelmissa nousi esiin se, että opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen vaikutti osaltaan myös opiskelijan oma elämäntilanne. Muun muassa perhetilanne, työssäkäynti, asuminen muulla kuin opiskelupaikkakunnalla tai omat vakaumukselliset syyt esimerkiksi alkoholin käytön suhteen nähdään vaikuttavan opiskelijajärjestöjen tapahtumiin osallistumiseen ja näiden kautta opiskelijakollegoihin tutustumiseen. Elämäntilanne, jonka koetaan lähtökohtaisesti poikkeavan muiden elämäntilanteesta, saattaa opiskelijoiden mukaan vaikuttaa kiinnittymisen

onnistumiseen ja sen laatuun. Näin opiskelijat kuvaavat oman elämäntilanteen vaikutusta opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen ja kuulumisen tunteeseen:

"Lisäksi uskon että omaa kiinnittymistäni opiskelijayhteisöön on hankaloittanut myös elämäntilanteeni, joka ehkä poikkeaa muista. Edellisten opintojen jälkeen olen pitänyt muutaman välivuoden, en asu tampereella ja käyn töissä useana päivänä viikossa. En päässyt töiden takia osallistumaan alkuajoina kaikkiin ainejärjestön tapahtumiin, ja uskon että tapahtumissa olisin ehkä voinut tutustua muihin opiskelijoihin paremmin." (O11)

"Opiskelijayhteisöön kuuluminen on minulle vähän kaukainen asia. Vakaumuksellisista syistä en halua esimerkiksi juoda alkoholia ja osallistua opiskelijabileisiin, mitkä tuntuvat kuuluvan olennaisesti opiskelijakulttuuriin. Siksi en ole tutustunut moneenkaan ihmiseen opintojen merkeissä, sillä suurin osa tutustumisesta on varmasti tapahtunut erilaisissa opiskelijatapahtumissa, lähiopetusta kun ei alussa ollut." (O8)

4.2.2 Aiemmat opinnot

Aiemmat opinnot korkeakoulussa nähtiin vaikuttavan kiinnittymiseen niin positiivisesti kuin negatiivisestikin. Aiempia opintoja tai tutkintoja suorittaneet opiskelijat kokivat, että aiemmat opinnot ovat auttaneet opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisessä. Näin opiskelijat kuvaavat aiempien opintojen vaikutusta kiinnittymiseen:

"Koen että oma elämäntilanteeni on ollut hyvä ja elämäkokemus ja aiemmat opinnot auttaneet opiskeluihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisessä. - - elämäkokemuksen kautta olen itse pystynyt rakentamaan oman polkuni osaksi opiskelijayhteisöä. Minulla ei toisaalta ole ollut pelkoa siitä, että jäisin jostain merkittävästä paitsi, koska olen ollut opiskelija aiemminkin." (O6)

"Uskon myös, että jälleen kerran aikasemmat opintoni ovat vaikuttaneet oppimisen sujumiseen ja siihen kiinnittymiseen." (O1)

Toisaalta yksi aiempia opintoja omaava opiskelija kertoi, että opiskelijayhteisöön kiinnittyminen jäi heikoksi, sillä hänellä oli jo pohjaopintoja ennen nykyistä tutkintoa. Kiinnittymisen epäonnistumista esimerkiksi opiskelijayhteisön osalta selitettiin sillä, että kasvatustieteen opintojen alkaessa opiskelijalla oli entuudestaan aiempia opintoja.

"Opiskelijayhteisö jäi kuitenkin hieman kaukaiseksi, kun en ollut niin paljon yliopistolla esim. syömässä. Ja aloitin opinnot niin, että minulla oli jo pohjaopintoja." (O2)

Myös esimerkiksi yksi opiskelija kertoi kiinnittyneensä heikosti kasvatustieteelliseen tiedekuntaan ja hän kokee kuuluvansa enemmän sivuaineensa tiedekuntaan, sillä hän suoritti muutamana ensimmäisenä opintovuotenaan enemmän opintopisteitä sivuaineestaan kuin kasvatustieteestä. Opiskelija kokee, ettei tästä syystä pystynyt rakentamaan ”kasvatustieteilijöiden verkkoa” itselleen ja kokee, että olisi kiinnittynyt paremmin kasvatustieteiden tiedekuntaan, mikäli olisi tehnyt opintoja jonkun tutun kasvatustieteilijän kanssa samaan aikaan. Sivuaineen opintojen suorittaminen kasvatustieteen opintoja enemmän johti siihen, että kasvatustieteiden tiedekuntaan kiinnittyminen jäi opiskelijan sanojen mukaan heikoksi. Toisaalta aiemmista opinnoista saadut opiskelukaverit auttoivat opiskelijaa opintoihin liittyvissä aiheissa. Näin opiskelija kertoo tilanteestaan:

”Myös kiinnittymiseni kasvatustieteelliseen tiedekuntaan on jäänyt melko heikoksi ja identifioidin tällä hetkellä itseäni myös osittain [sivuaineeni] tiedekuntaan. Tämä siksi, että saadessani yliopistopaikan olin tehnyt jo opintoja avoimessa ja vapaa-valintaiset opinnot roolittivat ensimmäistä paria vuotta yliopistossa. - - Uskon, että olisin kiinnittynyt paremmin ns ”omiin” yhteisöihini, mikäli opintoja olisi ollut edes jonkun tutun kanssa yhtä aikaa. Tein kuitenkin lähes kaikki opinnot niin, etten tuntenut kursseilta ketään. Tällöin myöskään en tutustunut syvällisemmin keneenkään enkä saanut luotua ns kasvatustieteilijöiden verkkoa itselleni. Onneksi aikaisemmista opinnoista olin saanut itselleni ystäviä, joiden kanssa pystyi keskustelemaan aiheista jos tarvitsi.” (O1)

4.2.3 Oma toiminta

Ne opiskelijat, jotka kokivat kiinnittyneensä opintoihin ja opiskelijayhteisöönsä hyvin, kertoivat oman toimintansa olleen kiinnittymisen taustalla. Oman toiminnan, jonka taustalla on muun muassa aktiivisuus, motivaatio, rohkeus ja vankka opiskelijaidentiteetti, koetaan vaikuttaneen positiivisesti kiinnittymisen onnistumiseen. Oma toiminta vaikuttaa siihen, kuinka vahvasti kiinnittyy opintoihin ja opiskelijayhteisöön. Näin opiskelijat kuvaavat oman toimintansa ansioita kiinnittymisen onnistumisessa:

”Opintoihin kiinnittyminen on etäopetuksen takia haastavaa, mutta siinä on auttanut oma motivaatio, vertaistuki, yhteisöt yliopistolla ja vahva opiskelijaidentiteetti, joka minulla on aina ollut.” (O3)

”Nyt lähipetukseen päästyäni sanoisin, että lähipetus olisi luultavasti vielä nopeammin ja vahvemmin edistänyt kaveriporukan löytämistä ja muihin

tutustumista fuksivuonna, mutta etäopetus ei kohdallani sitä myöskään estänyt. Ehkä olin vain onnekas ja oma aktiivisuuteni sekä rohkeuteni palkitsivat minut.” (O10)

”Koen kuuluvani osaksi yliopistoyhteisöä ja ainejärjestöä. Se tuntemus lähtee itsestä ja omasta tekemisestään.” (O6)

Opiskelijat kertoivat kirjoituksissaan, että myös oma motivaatio kiinnittymisen taustalla vaikuttaa siihen, kuinka lopulta kiinnittyy opintoihin ja opiskelijayhteisöön. Kirjoituksista kävi ilmi, että osa opiskelijoista koki, ettei heillä ollut tarvetta tai halua kiinnittyä voimakkaammin tai ollenkaan osaksi opiskelijayhteisöjä. Muun muassa yksi opiskelija kertoi omaavansa sosiaalisia kontakteja vapaa-ajan toiminnan kautta, eikä siksi koe tarpeelliseksi kiinnittyä opiskelijayhteisöön eikä koe opiskelijayhteisöä yhtä tärkeäksi kuin muita yhteisöjään. Kiinnittymiseen voisi siis itse vaikuttaa, mikäli sitä itse haluaa.

”Toisaalta olen ollut myös itse laiska kiinnittämään itseäni osaksi yhteisöjä, sillä en ole kokenut tarvetta moiseen. Vapaa-ajalla urheilun kautta olen saanut sosiaalisia kontakteja, joten en ole kokenut yliopiston yhteisöä sen vuoksi yhtä tärkeäksi. - - Kaiken kaikkiaan kiinnittymiseni on ollut varsin heikkoa, mutta en silti koe olevani ulkopuolinen. Ajattelen, että edelleen voisin kiinnittyä opintoihin ja opiskelijayhteisöihin voimakkaammin, jos vaan itse sitä haluaisin ja motivoituisin siihen. Ovia ei ole siis suljettu osaltani, vaan voin itse vaikuttaa asiaan.” (O1)

5 POHDINTA

5.1 Johtopäätökset

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää uusien opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Tarkoituksena oli selvittää, millaiseksi uudet opiskelijat kokevat kiinnittymisensä ja mitkä tekijät ovat mahdollisesti olleet vaikuttamassa kiinnittymisen kokemukseen. Lisäksi tavoitteena oli saada selville, minkälaisia vaikutuksia etäopiskelun ajalla oli kiinnittymisen kokemuksiin.

Tulosten mukaan opiskelijoilla oli sekä positiivisia että negatiivisia kokemuksia kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Yllättävää oli, että positiivisia kokemuksia oli enemmän, kuin negatiivisia, sillä muun muassa Salmela-Aron ja Peltosen (2020) mukaan yliopisto-opiskelijoiden psykologiset perustarpeet, kuten yhteenkuuluvuus, eivät täyty etäopiskelussa. Pääosin positiivisia kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä oli kahdeksalla opiskelijalla ja pääosin negatiivisia kokemuksia neljällä. Viiden opiskelijan kirjoitelmissa oli samaan aikaan mainintaa sekä positiivisista, että negatiivisista kokemuksista. Esimerkiksi opiskelija kertoi opintoihin kiinnittymisen olleen onnistunutta, mutta opiskelijayhteisöön kiinnittyminen oli jäänyt heikommaksi. Positiivisten kiinnittymisen kokemusten nähtiin olevan muun muassa lähitapaamisten, ainejärjestön toiminnan ja orientaatioviikon ansiota. Lisäksi osa positiivisista kiinnittymisen kokemuksista liittyivät opiskelijan henkilökohtaisten syiden vaikutukseen, joita käsittelen myöhemmin tässä luvussa.

Yksi keskeisin aineistosta noussut tulos oli ainejärjestön ja tuutoritoiminnan positiivinen merkitys kiinnittymisen kokemukseen. Ainejärjestöjen tapahtumat ja niihin osallistuminen nähtiin hyvin merkityksellisinä, sillä opiskelijat saivat niiden kautta luotua uusia ystävyysuhteita heti opintojen alkaessa. Myös Törmän ym. (2012, s. 171) mukaan opiskelijoiden sosiaalisilla vertaisyhteisöillä, kuten opiskelijajärjestöillä, on merkitystä kiinnittymiseen. Parhaimmassa tapauksessa

vertaisyhteisöt mahdollistavat verkostoitumisen ja opiskelijoiden yhteisöllisyyden tukemisen sekä tarjoavat tukea opintoihin tarttumiseen (Törmä ym., 2012, s. 171). Tuutoreiden merkitys yhteisöön sisälle pääsemisen ja tuen saamisen suhteen koettiin olevan suuri kiinnittymisen kannalta. Myös Korhosen (2021, s. 1059–1061) mukaan opiskelijajärjestöjen aktiivinen toiminta uusien opiskelijoiden orientoinnissa ja tuutoroinnissa vaikuttavat merkittävästi sitoutumiseen ja kiinnittymiseen. Koska opintojen ensimmäisen vuoden nähdään olevan hyvin tärkeä opintojen sujumisen, niihin kiinnittymisen (Korhonen, 2017, s. 87) ja käytäntöjen oppimisen kannalta (Korhonen, 2021, s. 1048), on tärkeää, että ainejärjestöt ovat toiminnassaan aktiivisia erityisesti orientaatioviikoilla ja panostavat tuutoritoimintaansa koko tuutoroinnin ajan.

Etäopiskelun aiheuttamien järjestelyiden näkökulmasta tuloksista nousi esiin se, että vaikka koronapandemian takia suurin osa tapaamisista ja tapahtumista järjestettiin etänä, pidettiin lähitapaamisia ja orientaatioviikon järjestämistä läsnä hyvin tärkeänä. Orientaatioviikon lähitapaamiset mahdollistivat muihin opiskelijoihin ja kampukseen tutustumisen, opintojen alkuun pääsemisen ja avun pyytämisen tuutoreilta. Lisäksi lähiopetuksen järjestäminen lisäsi opiskelijoiden opiskelumotivaatiota ja opiskelutyytyväisyyttä. Myös Kipponen ja Annala (2016, s. 413) ovat todenneet, että vuorovaikutuksellisuus ja yhteisöllisyys opiskelijoiden keskuudessa tukee opiskelijoiden hyvinvointia ja lisäävät motivaatiota oppimiseen.

Tulosten mukaan negatiivisten kiinnittymisen kokemusten nähtiin johtuvan pitkälti etäopiskelun vaikutuksista, kavereiden tai tuen ja avun puutteesta. Myös henkilökohtaisten syiden nähtiin vaikuttavan kiinnittymisen heikkouteen. Tuloksista nousi esiin se, että etäopiskelun nähtiin vaikuttavan negatiivisesti kiinnittymisen kokemuksiin, sillä se johti muun muassa kavereiden puutteeseen ja yksinäisyyden tunteisiin, kun opiskelu rajoittui pelkästään itsenäiseen työhön omassa kodissa. Etäopiskelun koettiin myös jatkuessaan vähentävän opiskelijoiden motivaatiota ja heikentävän yhteisöön kuulumista. Myös Kipposen ja Annalan (2016, s. 413) mukaan itsenäistä työskentelyä pidetään kuormittavana, jolloin opiskelijat kaipaavat toistensa tukea opinnoissa ja pitävät muilta saatua tukea merkityksellisenä. Onkin todettu, että yhteisöllisyydellä on merkitystä opiskelijoiden hyvinvoinnin ja motivaation sekä opintoihin kiinnittymisen kannalta (Kipponen & Annala, 2016, s. 413).

Negatiivisten kiinnittymisen kokemusten taustalla nähtiin myös olevan heikko tuki ja ohjaus yliopiston palveluiden puolesta. Yliopiston tarjoaman tuen ja ohjauksen palveluita pidettiin vaikeasti saavutettavina ja merkityksettöminä. Tulosten mukaan yliopiston palveluiden sijasta opiskelijat pitivät ainejärjestöä ja sen toimintaa merkittävämpänä tuen ja ohjauksen tarjoajana. Koska korkeakoulun ensimmäisen vuoden nähdään olevan äärimmäisen merkityksellinen onnistuneen kiinnittymisen näkökulmasta, ensimmäisen vuoden opiskelijat tarvitsevat opinnoissaan enemmän tukea ja ohjausta (Korhonen, 2021, s. 1060; Korhonen, 2017, s. 87). Myös Kipposen ja Annalan (2016, s. 415) mukaan opiskelijat tarvitsevat yhteisön tukea opiskelussaan, jotta he pystyvät kokemaan opintonsa merkityksellisiksi. Tulosten perusteella voidaan päätellä, että yliopiston tuki- ja ohjauspalveluista tulisi kehittää lähestyttävämpiä, helpommin saatavilla olevia ja helppokäyttöisempiä. Palveluiden kehittäminen esimerkiksi yhdessä opiskelijoiden kanssa antaisi ruohonjuuritason näkökulmaa palveluiden saatavuuteen, lähestyttävyyteen ja hyödyllisyyteen. Krausen ja Coatesin (2011, s. 494) sekä Kahun ja Nelsonin (2017, s. 59) mukaan opintoihin kiinnittyminen muodostuu niin instituution toimintatapojen ja tarjoamien olosuhteiden kuin opiskelijan oman toiminnan vuorovaikutuksellisessa kanssakäynnissä. Siksi myös instituution, tässä tapauksessa yliopiston, tarjoamien tuki- ja ohjauspalveluiden laadulla ja saavutettavuudella on merkitystä opiskelijan opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisessä.

Tulosten perusteella voidaan päätellä, ettei vain yksittäisellä tekijällä pysty kokonaan selittämään kiinnittymisen kokemuksia. Opiskelijoiden kirjoitelmista voidaan päätellä, että moni eri tekijä voi vaikuttaa kiinnittymisen kokemuksiin. Myös Korhonen (2017, s. 87) on todennut niin yksilöllisten kuin yhteisöllistenkin tekijöiden vaikuttavan kiinnittymiseen. Tämänkin tutkimuksen tuloksena nousi esiin se, että yksilöllisillä, henkilökohtaisilla tekijöillä on vaikutusta kiinnittymiseen. Muun muassa opiskelijan työssäkäynti tai muiden elämäntilanteen luomien esteiden on nähty vaikuttavan siihen, millä tavalla opiskelija opintoihinsa kiinnittyy (Mäkinen & Annala, 2011, s. 66–67; Törmä ym., 2012, s. 172). Tuloksissa nousi esiin, että opiskelijan oma elämäntilanne, aiemmat opinnot ja oma toiminta vaikuttavat siihen, minkälaiseksi kiinnittyminen muodostuu. Oma elämäntilanne saattaa rajoittaa yliopiston kampuksella vietettyä aikaa tai ainejärjestön tapahtumiin osallistumista ja näiden nähdään vaikuttavan

kiinnittymisen laatuun. Opiskelijoiden elämäntilanteet voivatkin rajoittaa sitä aikaa, jonka voisi käyttää opiskeluun (NSSE, 2000, s. 10) tai opiskelijayhteisön aktiviteetteihin osallistumiseen. Ne opiskelijat, jotka viettävät aikaa kampuksella, saavat enemmän vuorovaikutusmahdollisuuksia muiden opiskelijoiden ja yliopiston henkilökunnan kanssa (NSSE, 2000, s. 10). Lisäksi opiskelijan oman motivaation ja toiminnan priorisoinnin nähdään vaikuttavan kiinnittymiseen (Kipponen & Annala, 2016, s. 411). Tulosten mukaan se, kuinka paljon merkitystä opiskelija antaa opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiselle, ohjaa sitä, millaiseksi kiinnittyminen muodostuu. Mikäli opiskelija ei näe opiskelijayhteisöön kuulumista itselleen tärkeänä, häneltä ei välttämättä löydy motivaatiota tai halua kiinnittyä yhteisöön sen tiukemmin. Myös onnistunut kiinnittyminen perusteltiin omalla henkilökohtaisella aktiivisuudella ja motivaatiolla, jolloin omalla toiminnalla on ollut merkitystä kiinnittymisen muotoutumisessa.

Tutkimus antoi lisää tietoa siitä, millaisia kokemuksia uusilla opiskelijoilla on opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä etäopiskelun aikana. Tutkimuksen tulokset vahvistivat sitä, että muun muassa ainejärjestöillä ja niiden toiminnalla on suuri merkitys kiinnittymiseen opintojen ensimmäisenä vuotena. Tulosten perusteella voidaan todeta, että vaikka koronapandemian aiheuttama etäopiskelun aika on vaikuttanut negatiivisesti opiskelijoihin ja heidän opintojensa suorittamiseen, on siitä huolimatta löydetty keinoja kiinnittää uudet opiskelijat mukaan opintoihinsa ja opiskelijayhteisöihin. Lisäksi tutkimus antoi tietoa siitä, minkälaisiin tekijöihin tulisi yliopiston tuki- ja ohjauspalveluiden puolesta panostaa, jotta kiinnittymistä voisi vahvistaa entistä enemmän.

5.2 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tutkimuksessani otettiin huomioon se, että kirjoituskutsuun vastaajaa informoitiin Tutkimuseettisen neuvottelukunnan (TENK, 2019, s. 8–9) periaatteiden mukaisesti siitä, mikä on tutkimuksen sisältö ja tavoite, miten henkilötietoja ja kerättyä aineistoa käsitellään ja millä tavalla tutkimus toteutetaan. Lisäksi vastaajaa informoitiin siitä, että vastaaminen on vapaaehtoista ja anonyymiä. Tutkimukseen osallistumisen vapaaehtoisuus on yksi tutkimukseen osallistuvan oikeuksista (TENK, 2019, s. 8). Kirjoituskutsu sisälsi suostumuksen siihen, että vastaajan vastauksia saa käyttää tutkimuksessa ja että vastaaja antaa

suostumuksensa henkilötietojen käsittelyyn. Yksi keskeisimmistä eettisistä periaatteista ihmisiin kohdistuvassa tutkimuksessa on, että tutkimukseen osallistuva on antanut suostumuksensa tutkimukseen osallistumiseksi (TENK, 2019, s. 8). Lisäksi vastaajalle tiedotettiin, millä tavalla ja kuinka kauan kerättyä aineistoa tullaan säilyttämään. Vastaajan anonymiteetti varmistettiin siten, että Microsoft Forms -kyselylomakejärjestelmän asetuksista valittiin ”*Kaikki saa vastata*” sen sijaan, että olisi valittu ”*Vain oman organisaation henkilöt saavat vastata*”. Näin ollen vastaajan sähköpostiosoite ei tullut minulle näkyviin. Lisäksi pyrin muotoilemaan taustatietoihin liittyvät kysymykset niin, ettei niistä voi saada selville vastaajan henkilöllisyyttä. Kerätty aineisto anonymisoitiin niin, ettei yksittäistä vastaajaa voi tunnistaa kirjoituksen sisällön perusteella. Yksi tapa aineiston anonymisointiin on poistaa aineistosta tunnisteita (Kuula-Luumi, 2023). Tuloksia esitellessä opiskelijoiden tunnistetietoja poistettiin, jolloin sitaateista anonymisoitiin esimerkiksi opiskelijan sivuaine tai ainejärjestö, jotta vastaajaa ei sen perusteella pysty tunnistamaan.

Vaikka kyselylomakkeessa ei kysytty suoraan henkilötietoja, eikä vastaajan sähköpostiosoite tullut minulle näkyviin, päädyin tekemään tietosuojailmoituksen, sillä keräsin aineiston tiedekunnan opiskelijoilta ja vastaaja saattoi antaa tunnistettavia tietoja kirjoitelmassaan. Tutkimukseen osallistuvalla on oikeus tietää, miten henkilötietoja käsitellään tutkimuksessa (TENK, 2019, s. 8, 12). Kerätty aineisto säilytettiin Microsoft Forms -ohjelmassa ja Word -ohjelmassa salasanasuojatulla tietokoneella OneDrive-pilvipalvelussa, joka vaatii kaksivaiheisen tunnistuksen. Tutkittavia informoitiin asianmukaisesti aineiston säilyttämisestä (TENK, 2019, s. 9). Aineisto myös tuhottiin asianmukaisesti tutkimuksen valmistuessa.

Tutkimuksen luotettavuutta vahvistaa se, että tuloksia esittäessä esiteltiin myös aineistokatkelmia, suoria lainauksia kirjoitelmista. Näin tutkimuksesta on nähtävillä aineiston tulkinnan lisäksi myös katkelma, jonka perusteella tulkinta on muotoutunut (Eskola & Suoranta, 1998, luku 5.)

Pohdittaessa tutkimuksen luotettavuutta on hyvä kiinnittää huomiota puolueettomuusnäkökulmaan (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 160). Oma asemani tutkijana suhteessa tutkimuksen aiheeseen on läheinen, sillä opiskelen samassa tiedekunnassa, kuin tutkimukseeni osallistuneet opiskelijat ja minulla on kokemusta opintoihin kiinnittymisestä. Pyrin ottamaan tämän huomioon

tutkimusta tehdessäni ja olemaan tutkimuksen aikana mahdollisimman objektiivinen, jotta omat kokemukseni eivät vaikuttaisi tutkimuksen tulkintoihin. Pyrin analysoimaan aineistoa mahdollisimman ennakkoluulottomasti, mutta tiedostan, että tutkimuksen tulokset on tehty niin, että omat käsitykseni ja kokemukseni ovat olleet taustalla vaikuttamassa.

Tutkimuksen aihe saattaa olla joillekin opiskelijoille arka, mikäli opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittyminen on ollut heikkoa tai se ei ole ollut sellaista, mitä opiskelija on odottanut tai halunnut. Tästä syystä kirjoituskutsu oli otollinen valinta aineistonkeruumenetelmäksi, sillä se mahdollisti anonyymien vastaamisen ja vaikeista asioista kertomisen. Aineistoa kertyi kuitenkin niukasti, sillä osa kirjoitelmista oli lyhyitä. Mikäli aineisto olisi kerätty haastattelulla, olisi mahdollisesti saanut laajempaa ja syvempää tietoa kiinnittymisen kokemuksista, koska tällöin vastaaja olisi voinut prosessoida ja reflektoida kokemuksiaan syvällisemmin. Haastattelut olisivat mahdollistaneet runsaamman aineiston syntymisen. Lisäksi aineiston kerääminen haastatteluilla olisi mahdollistanut joustavuuden siten, että haastattelija pystyy toistamaan kysytyn kysymyksen, selventämään ilmauksia ja korjaamaan väärinkäsityksiä (Tuomi & Sarajärvi, 2018, s. 85). Haastattelu olisi myös mahdollistanut saman asian kysymisen eri muodossa (Eskola & Suoranta, 1998, luku 5). Haastattelutilanteessa olisi ollut mahdollista esimerkiksi keskustella kiinnittymisen käsitteestä ja selventää sitä tutkittaville sekä kysyä tarkentavia kysymyksiä haastattelun aikana.

Myös kirjoituskutsun apukysymyksiä olisi voinut tarkentaa entisestään. Lisäksi kirjoituskutsussa olevat apukysymykset olisivat voineet sisältää vielä muutaman kysymyksen lisää teoreettiseen viitekehykseen peilaten. Apukysymykset eivät sisältäneet esimerkiksi yhtäkään kysymystä oppimisesta ja kiinnittymisen vaikutuksesta siihen. Lisäksi kysytyjä taustatietoja ei käytetty analyysissä, joten niihin olisi voinut kiinnittää enemmän huomiota. Esimerkiksi tiedekunnan alojen välinen vertailu ei ole mahdollista, sillä kyselylomake ei sisältänyt kysymystä opiskelijan opiskeltavasta alasta. Tämä siksi, että aluksi tarkoituksena oli tutkia pelkästään elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen opiskelijoita, mutta vastausten niukkuuden takia kyselylomake avattiin koko kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnalle, jotta vastauksia tulisi enemmän. Toisaalta opiskelijoiden anonymiteetti olisi mahdollisesti kärsinyt, mikäli

kyselylomake olisi sisältänyt kysymyksen opiskeltavasta alasta, koska vastaukset olisivat voineet olla tunnistettavampia.

Ennakkosuunnitelman mukaan tutkimus rajattiin koskemaan ainoastaan opiskelijoita, joilla ei ole aiempaa tutkintoa korkeakoulusta. Tutkimuskutsussa korostettiin, että esimerkiksi avoimen yliopiston opinnot tai muut suoritukset eivät ole esteenä kyselylomakkeeseen vastaamiselle, mutta aiempi kokonainen tutkinto on esteenä. Kuitenkin aineistonkeruun edetessä pohdin, että miksi rajasin tutkimuksesta pois ne, joilla on jo tutkinto. Yksi opiskelija vastasi kyselylomakkeeseen, vaikka hänellä oli aiempi tutkinto korkeakoulusta. Päätin ottaa hänen vastauksensa analyysiin mukaan, sillä häneltä sai tietoa siitä, kuinka aiemmat opinnot ja kokonainen tutkinto voi vaikuttaa opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen. Tämä olisi myös mahdollistanut vertailun niiden välillä, kenellä ei ole ja kenellä on korkeakoulututkinto jo entuudestaan. Jatkotutkimusmahdollisuudeksi avautuikin verrata niiden opiskelijoiden kiinnittymistä, joilla on aiempi korkeakoulututkinto niihin, joilla sellaista ei ole.

LÄHTEET

- Eskola, J. & Suoranta, J. (1998). Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Vastapaino.
- Holzer, J., Lüftenegger, M., Korlat, S., Pelikan, E., Salmela-Aro, K., Spiel, C., & Schober, B. (2021). Higher Education in Times of COVID-19: University Students' Basic Need Satisfaction, Self-Regulated Learning, and Well-Being. *AERA Open*. <https://doi.org/10.1177/23328584211003164>
- Juhila, K. (2022). Laadullisen tutkimuksen ominaispiirteet. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/> Viitattu 28.9.2022.
- Juuti, P. & Puusa, A. (2020). Johdanto. Mitä laadullisella tutkimuksella tarkoitetaan? Teoksessa A. Puusa & P. Juuti (toim.), *Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät*. Johdanto. Gaudeamus.
- Kahu, E.R. & Nelson, K. (2017). Student engagement in the educational interface: understanding the mechanisms of student success. *Higher Education Research & Development*, 37:1, 58–71, DOI: 10.1080/07294360.2017.1344197
- Kahu, E.R., Picton, C. & Nelson, K. (2020). Pathways to engagement: a longitudinal study of the first-year student experience in the educational interface. *Higher Education*, 79(4), 657–673. <https://doi.org/10.1007/s10734-019-00429-w>
- Kipponen, A. & Annala, J. (2016). Opintoihin kiinnittyminen opiskelijan elämismaailmassa. *Kasvatus* 47 (5), 406–418.
- Korhonen, V. (2017). Ensimmäisen vuoden opintoihin kiinnittymisen monet kasvot yliopistossa. Teoksessa V. Korhonen, J. Annala & P. Kulju (toim.) *Kehittämisen palat, yhteisöjen salat: näkökulmia koulutukseen ja kasvatukseen*. Tampere University Press. 87–110.

- Korhonen, V. (2021). Academically engaged or not? An exploratory study on modelling and assessing the engagement of first-year students at a research-intensive university in Finland, *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 46:7, 1048–1064, DOI: 10.1080/02602938.2020.1846016
- Krause, K-L. & Coates, H. (2008). Students' engagement in first-year university. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 33:5, 493–505. DOI: 10.1080/02602930701698892
- Kuh, G. (2003). What We're Learning About Student Engagement From NSSE: Benchmarks for Effective Educational Practices, *Change: The Magazine of Higher Learning*, 35:2, 24–32, DOI: 10.1080/00091380309604090
- Kukkonen, H. (2017). Hyvän opiskelukokemuksen peruskivet – yhteisesti tuotettu kehys opintoihin kiinnittymiselle. Teoksessa V. Korhonen, J. Annala & P. Kulju (toim.) *Kehittämisen palat, yhteisöjen salat: näkökulmia koulutukseen ja kasvatukseen*. Tampere University Press. 111–130.
- Kunttu, K., Pesonen, T. & Saari, J. (2017). Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimus 2016. Helsinki: Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön tutkimuksia 48, 2017. 435 s. ISBN 978-952-5696-48-6.
- Kuula-Luumi, A. (2023). Laadullisen aineiston anonymisointi. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto.
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/> Viitattu 21.2.2023.
- Marinoni, G., an't Land, H. & Jensen, T. (2020). The impact of COVID-19 on higher education around the world. IAU Global Survey report.
https://www.iau-aiu.net/IMG/pdf/iau_covid19_and_he_survey_report_final_may_2020.pdf
- Mäkinen, M. & Annala, J. (2011). Opintoihin kiinnittyminen yliopistossa. Teoksessa M. Mäkinen, V. Korhonen, J. Annala, P. Kalli, P. Svärd & V-M. Värri (toim.), *Korkeajännityksiä: kohti osallisuutta luovaa korkeakoulutusta*. 59–80. Tampere University Press. <https://urn.fi/urn:isbn:978-951-44-8530-5>
- NSSE. (2000). *The NSSE 2000 Report: National Benchmarks of Effective Educational Practice*. Bloomington, IN: Indiana University Center for Postsecondary Research.

https://scholarworks.iu.edu/dspace/bitstream/handle/2022/23382/NSSE_2000_Annual_Report.pdf?sequence=1&isAllowed=y Viitattu 2.3.2022.

Parikka, S., Holm, N., Ikonen, J., Koskela, T., Kilpeläinen, H. & Lundqvist, A. (2021). KOTT 2021 -tutkimuksen perustulokset 2021. Verkkojulkaisu:

www.terveytemme.fi/kott

Puusa, A. (2020). Näkökulmia laadullisen aineiston analysointiin. Teoksessa A. Puusa & P. Juuti (toim.), Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Luku 9. Gaudeamus.

Pöysä, J. (2022). Kirjoituskutsut. Teoksessa Jaana Vuori (toim.) Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto.

<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/> Viitattu 1.12.2022.

Salmela-Aro, K. & Peltonen, M. (2020) Yliopisto-opiskelijoiden hyvinvointi jatkaa laskua. Helsingin yliopisto. <https://www.helsinki.fi/fi/uutiset/opetus/yliopisto-opiskelijoiden-hyvinvointi-jatkaa-laskua> Viitattu 8.2.2022.

Tampereen yliopisto. (2023a). Kasvatustieteiden aineopinnot, elinikäinen oppiminen ja kasvatustieteiden opintotiedot. Opiskelijan opas.

<https://www.tuni.fi/opiskelijanopas/opintotiedot/opintokokonaisuudet/otm-31e39efc-4ac2-4333-a05d-d3427ff85d39?year=2022> Viitattu 14.2.2023

Tampereen yliopisto. (2023b). Kasvatustieteiden kandidaattiohjelma.

Opiskelijan opas. <https://www.tuni.fi/opiskelijanopas/opintotiedot/tutkinto-ohjelmat/otm-0b005a51-0e9f-4e8b-a675-14e98a81412e?year=2022>

Viitattu 14.2.2023.

Tuomi, J., & Sarajärvi, A. (2018). Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi (Uudistettu laitos.). Tammi.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta [TENK]. (2019). Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019.

Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisuja 3/2019. Helsinki: TENK.

Törmä, S., Korhonen, V. & Mäkinen, M., (2012). Miten arvioida yliopisto-opiskelijoiden kiinnittymistä opintoihin? Teoksessa V. Korhonen & M. Mäkinen. (toim.) Opiskelijat korkeakoulutuksen näyttämöillä. Tampere: Kasvatustieteiden yksikkö, 163–191.

- UNESCO. (2020). Nurturing the social and emotional wellbeing of children and young people during crises. UNESCO COVID-19 Education Response.
<https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373271>
- Vilkka, H. (2021). Tutki ja kehitä. 5., päivitetty painos. Jyväskylä: PS-kustannus.
Print.

LIITTEET

Liite 1: Microsoft Forms -kyselylomake

Kyselylomake opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä

Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää koronapandemian aikana aloittaneiden kasvatustieteen opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä. Ilmiön ymmärtäminen on tärkeää, koska koronapandemiasta ja rajoituksista johtuen opinnot jouduttiin aloittamaan etänä ja normaalista poikkeavalla tavalla. Opintoihin kiinnittymisellä tarkoitetaan esimerkiksi sitä, kuinka paljon opiskelija haluaa käyttää aikaa ja energiaa opintoihinsa. Opiskelijayhteisöön kiinnittymisellä tarkoitetaan muun muassa sitä, miten opiskelija kokee olevansa tekemisissä yhteisönsä kanssa ja kuuluvansa siihen.

Olen elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen opiskelija ja kerään nyt aineistoa kandidaatintutkielmaani varten.

Olet tervetullut vastaamaan kyselylomakkeeseen, jos olet aloittanut opintosi **syksyllä 2020 tai 2021** ja mikäli **sinulla ei ole aiempaa tutkintoa korkeakoulusta** (avoimen yliopiston opinnot tai muut suoritukset eivät ole este osallistumiselle). Tämä kyselylomake on tarkoitettu Tampereen yliopiston elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen opiskelijoille. Kyselylomake sisältää taustatietoihin liittyviä kysymyksiä sekä lyhyen kirjoitelmaosion. Kyselyyn vastaaminen vie noin 15-20 minuuttia.

Kyselyyn osallistuminen on vapaaehtoista ja vastaaminen anonyymiä. Vastaajan sähköpostiosoite ei tule tutkijalle näkyviin. Kirjoitelmassa annetut tiedot pyritään anonymisoimaan niin, että aineistosta ei pysty tunnistamaan vastaajan henkilöllisyyttä. Aineisto hävitetään tutkielman valmistuttua.

Kyselylomake on auki 25.10.-6.11.2022.

Muista painaa lopussa "Lähetä"-painiketta, jotta vastauksesi tallentuvat.

Jos sinulla on kysyttävää, ota matalalla kynnyksellä yhteyttä veera.w.virta@tuni.fi.

Suuri kiitos osallistumisestasi, vastauksistasi ja ajastasi!

Terveisin,
Veera Virta (veera.w.virta@tuni.fi)

* Pakollinen

Taustatiedot

1. Onko sinulla aiempia opintoja tai tutkintoa korkeakoulusta? *

- Kyllä. Minulla on aiempia opintoja korkeakoulusta.
- Kyllä. Minulla on aiempi tutkinto korkeakoulusta.
- Ei. Minulla ei ole aiempia opintoja tai tutkintoa korkeakoulusta.
-

2. Aloititko elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen opinnot syksyllä 2020 vai syksyllä 2021? *

- Syksy 2020
- Syksy 2021

3. Ikä. *

- 18-23-vuotias
- 24-30-vuotias
- 31-50-vuotias
- 51-vuotias tai enemmän
-

4. Elämäntilanne. *

- Opiskelen päätoimisesti.
- Opiskelen ja käyn opintojen ohella töissä.
- Käyn päätoimisesti töissä ja opiskelen vähän töiden ohella.
-

Kirjoitelma opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä

Seuraavaksi tehtävänäsi on kirjoittaa kirjoitelma, jonka pituus on sinun päätettävissäsi. Voit kirjoittaa kirjoitelman suoraan ehdotetusta otsikosta tai käyttää alla olevia apukysymyksiä. Kaikkiin ei tarvitse vastata, vaan ne ovat virittämässä ajatuksia. Voit kirjoittaa vapaasti, mitä sinulla tulee mieleen tästä aiheesta. Kaikista saa antaa esimerkkejä.

Vaihtoehtoinen otsikko kirjoitelmalle:

Miten kiinnityin opintoihin ja opiskelijayhteisöön etäopiskelun aikana?

Apukysymykset:

Miten kuvailisit kuuluvasi opiskelijayhteisöön muun muassa yliopistoon, tiedekuntaan tai omaan opiskelijajärjestösi (Mentor ry)?

Mitkä tekijät ovat mahdollisesti vaikuttaneet siihen, millaiseksi kiinnittymisesi on muotoutunut?

Miten kuvailisit etäopiskelun tai oman elämäntilanteesi vaikuttaneen opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen?

Miten kuvailisit tuen ja ohjauksen saatavuutta ja riittävyyttä opintojen alussa sekä niiden jatkuessa? Keneltä olet saanut tukea ja ohjausta?

5. Kirjoitelma *

Kirjoita vastaus

Tutkimuslupa

Kyselyyn osallistuminen on vapaaehtoista ja vastaaminen anonyymiä. Vastaajan sähköpostiosoite ei tule tutkijalle näkyviin. Kirjoitelmassa annetut tiedot pyritään anonymisoimaan niin, että aineistosta ei pysty tunnistamaan vastaajan henkilöllisyyttä. Aineisto hävitetään tutkielman valmistuttua.

6. Vastauksiani saa käyttää tutkimuksessa. *

Kyllä

Ei

7. Annan suostumukseni henkilötietojen käsittelyyn. *

Tietosuojailmoitus: https://tuni-my.sharepoint.com/:b/g/personal/veera_w_virta_tuni_fi/EZF4v3eQLEJCr0XGXNiXOOsBOBJvwjYJEARE3zcrs7pr0Q?e=DYggfW

Annan suostumukseni

En anna suostumustani

Edellinen

Lähetä

Liite 2: Microsoft Forms -kyselylomake muokkausten jälkeen

Kyselylomake opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä

Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää koronapandemian aikana aloittaneiden kasvatustieteen opiskelijoiden kokemuksia opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä. Ilmiön ymmärtäminen on tärkeää, koska koronapandemiasta ja rajoituksista johtuen opinnot jouduttiin aloittamaan etänä ja normaalista poikkeavalla tavalla. Opintoihin kiinnittymisellä tarkoitetaan esimerkiksi sitä, kuinka paljon opiskelija haluaa käyttää aikaa ja energiaa opintoihinsa. Opiskelijayhteisöön kiinnittymisellä tarkoitetaan muun muassa sitä, miten opiskelija kokee olevansa tekemisissä yhteisönsä kanssa ja kuuluvansa siihen.

Olen elinikäisen oppimisen ja kasvatuksen opiskelija ja kerään nyt aineistoa kandidaatintutkielmaani varten.

Olet tervetullut vastaamaan kyselylomakkeeseen, jos olet aloittanut opintosi **syksyllä 2020 tai 2021** ja mikäli **sinulla ei ole aiempaa tutkintoa korkeakoulusta** (avoimen yliopiston opinnot tai muut suoritukset eivät ole este osallistumiselle). Tämä kyselylomake on tarkoitettu Tampereen yliopiston kasvatustieteiden ja kulttuurin tiedekunnan opiskelijoille. Kyselylomake sisältää taustatietoihin liittyviä kysymyksiä sekä lyhyen kirjoitelmaosion. Kyselyyn vastaaminen vie noin 15-20 minuuttia.

Kyselyyn osallistuminen on vapaaehtoista ja vastaaminen anonyymiä. Vastaajan sähköpostiosoite ei tule tutkijalle näkyviin. Kirjoitelmassa annetut tiedot pyritään anonymisoimaan niin, että aineistosta ei pysty tunnistamaan vastaajan henkilöllisyyttä. Aineisto hävitetään tutkielman valmistuttua.

Kyselylomake on auki 25.10.-13.11.2022.

Muista painaa lopussa "Lähetä"-painiketta, jotta vastauksesi tallentuvat.

Jos sinulla on kysyttävää, ota matalalla kynnyksellä yhteyttä veera.w.virta@tuni.fi.

Suuri kiitos osallistumisestasi, vastauksistasi ja ajastasi!

Terveisin,
Veera Virta (veera.w.virta@tuni.fi)

* Pakollinen

Taustatiedot

1. Onko sinulla aiempia opintoja tai tutkintoa korkeakoulusta? *

- Kyllä. Minulla on aiempia opintoja korkeakoulusta.
- Kyllä. Minulla on aiempi tutkinto korkeakoulusta.
- Ei. Minulla ei ole aiempia opintoja tai tutkintoa korkeakoulusta.
- Muu

2. Aloititko kasvatustieteen opinnot syksyllä 2020 vai syksyllä 2021? *

- Syksy 2020
- Syksy 2021

3. Ikä. *

- 18-23-vuotias
- 24-30-vuotias
- 31-50-vuotias
- 51-vuotias tai enemmän

4. Elämäntilanne. *

- Opiskelen päätoimisesti.
- Opiskelen ja käyn opintojen ohella töissä.
- Käyn päätoimisesti töissä ja opiskelen vähän töiden ohella.
- Muu

Kirjoitelma opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymisestä

Seuraavaksi tehtävänäsi on kirjoittaa kirjoitelma, jonka pituus on sinun päätettävissäsi. Voit kirjoittaa kirjoitelman suoraan ehdotetusta otsikosta tai käyttää alla olevia apukysymyksiä. Kaikkiin ei tarvitse vastata, vaan ne ovat viritämässä ajatuksia. Voit kirjoittaa vapaasti, mitä sinulla tulee mieleen tästä aiheesta. Kaikista saa antaa esimerkkejä.

Vaihtoehtoinen otsikko kirjoitelmalle:

Miten kiinnityin opintoihin ja opiskelijayhteisöön etäopiskelun aikana?

Apukysymykset:

Miten kuvailisit kuuluvasi opiskelijayhteisöön muun muassa yliopistoon, tiedekuntaan tai omaan opiskelijajärjestösi?

Mitkä tekijät ovat mahdollisesti vaikuttaneet siihen, millaiseksi kiinnittymisesi on muotoutunut?

Miten kuvailisit etäopiskelun tai oman elämäntilanteesi vaikuttaneen opintoihin ja opiskelijayhteisöön kiinnittymiseen?

Miten kuvailisit tuen ja ohjauksen saatavuutta ja riittävyttä opintojen alussa sekä niiden jatkuessa? Keneltä olet saanut tukea ja ohjausta?

5. Kirjoitelma *

Kirjoita vastaus

Tutkimuslupa

Kyselyyn osallistuminen on vapaaehtoista ja vastaaminen anonyymia. Vastaajan sähköpostiosoite ei tule tutkijalle näkyviin. Kirjoitelmassa annetut tiedot pyritään anonymisoimaan niin, että aineistosta ei pysty tunnistamaan vastaajan henkilöllisyyttä. Aineisto hävitetään tutkielman valmistuttua.

6. Vastauksiani saa käyttää tutkimuksessa. *

Kyllä

Ei

7. Annan suostumukseni henkilötietojen käsittelyyn. *

Tietosuojailmoitus: https://tuni-my.sharepoint.com/:b/g/personal/veera_w_virta_tuni_fi/EZF4v3eQLEJCi0XGXNIXOOSBOBJvwjYJFARE3zcrs7pr0Q?e=DYgqfW

Annan suostumukseni

En anna suostumustani

Edellinen

Lähetä